

OPARZYĆ (3) *vb pf*

o prawdopodobnie jasne (tak w o-); a jasne,

fut 3 sg oparzy (2). ◇ 3 pl oparzą (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII (z Cn) – XVIII w.

Oblać ukropem lub w ukropie zamoczyć w celu oczyszczenia, np. ptaka z piór, świni z włosów; *glabrare*

Cn (3) : wezmi wody w kthorey omywaią wieprza albo świnię po zabiciu to iest gdy oparzą. *FalZioł* V 116.

oparzyć co (2): Bo znajdyeysz taką wodę/ co kurą oparzy/Y inych drugich rzeczy przez ognia wwarzy. *RejWiz* 149v; *BielKron* 268v.

Szereg: »oparzyć i omknąć« (1): Thy cieplice tak są ciepłe iż y ptaká oparzy y omknie iako w vkropie/ y wieprzá aż ie wodami innemi roftwarzaią. *BielKron* 286v.

Formacje współrdzenne cf PARZYĆ.

Cf **OPARZENIE, OPARZONY**